

MUZICĂ

Adevăratele *standing ovations*

Romanian Sinfonietta la Festivalul Young Euro Classic de la Berlin

Oltea ȘERBAN-PĂRĂU

Aveam așteptări cuminți legate de acest concert, după ce îi ascultasem pe cei de la Romanian Sinfonietta în concertele de pregătire a turneului lor la Berlin, în contextul în care România a participat constant, în ultimii ani, la Festivalul internațional al orchestrelor de tineret de la Berlin, Young Euro Classic, prin Orchestra Română de Tineret, care a fost prezentă la edițiile din 2012 și 2014, Romanian Sinfonietta preluând ștabela ediției din acest an.

Însă ceea ce s-a întâmplat pe 19 august la Konzerthaus Berlin m-a făcut să îmi schimb complet abordarea, pentru că finalul concertului a fost cu totul și cu totul ieșit din comun. Acest Festival al orchestrelor de tineret se organizează de ceva timp la Berlin – inițiator a fost, în anul 2000, Deutscher Freundeskreis europäischer Jugendorchester e.V. (Cercul German de Prieteni ai Orchestrelor Europene de Tineret) și este a treia oară când România este prezentă, de această dată printr-un concert care l-a avut ca dirijor pe Horia Andreescu și ca solist pe pianistul Daniel Goți, alături de această încântătoare orchestră de tineri, majoritatea studenți, creată de Marin Cazacu la Sinaia în urmă cu cinci ani, ca o soră mai mică a Orchestrei Române de Tineret.

Finalul concertului – și cu asta voi începe – a fost cu totul special, pentru că am asistat la un succes de public ieșit din comun. Deși cu o seară înainte ascultasem, în același context, Orchestra de Tineret a Olandei, care a sunat perfect, reacția publicului fiind pe măsură, în cazul nostru, sufletul cu care au cântat tinerii muzicieni români (vorbind chiar despre muzicieni foarte tineri, între 18 și 23 de ani), emoția pe care au imprimat-o fiecărei lucrări abordate au fost de așa natură încât au ridicat publicul în picioare. Iar, la Berlin, a ridica publicul în picioare nu este un lucru obișnuit, așa cum se întâmplă la București mai nou (ca un fel de obligație, unde toată lumea se ridică în picioare de la primele aplauze). Care a fost diferența dintre concertul nostru și cel al olandezilor, la care nu s-a ridicat absolut nimeni în picioare și doar s-a aplaudat cuminte până la final? Nici vorbă despre per-

fecțiune: diferența a venit din entuziasmul și sensibilitatea pe care le-au investit tinerii muzicieni români în acest concert.

Acest tip de eveniment se petrece a treia oară în cazul României, de această dată cu sprijinul Institutului Cultural Român, al Centrului Național de Artă Tinerimea Română,

Lanto Communication și BRD – Groupe Société Générale, partener media fiind Radio România. Am menționat în mod special acești finanțatori pentru că, fără ei, am fi lipsit pur și simplu de pe afișul de la Berlin.

Seara pe care au semnat-o muzicienii români a avut, de această dată, o tușă aparte.

Bisurile pe care le-au acordat, sub bagheta lui Horia Andreescu, la finalul serii sînt greu de povestit. Surpriza publicului cînd a văzut că, în mijlocul piesei, instrumentiștii s-au ridicat în picioare și au început să își facă selfie-uri cu Konzerthaus, într-un încîntător haos regizat de cîteva secunde, după care au continuat imediat muzica, spre amuzamentul general, a făcut ca, după ce tinerii au fost scoși la rampă de nenumărate ori și au plecat, finalmente, spre culise, cei din sală să rămîna în picioare și să aplaude minute în șir, chiar după ce s-au stins candelabrele de deasupra scenei. Recunosc că nu am mai participat niciodată la un astfel de final de concert, nici în România, nici în altă parte, nici măcar la festivaluri de tineret, unde surprizele nu lipsesc.

Nu am scris aici despre muzică, ci despre atmosferă. În cazul orchestrelor de tineret, există întotdeauna o doză de „primul concert”, și acesta a fost și cazul Romanian Sinfonietta la Konzerthaus Berlin, majoritatea celor din orchestră fiind pentru prima dată în această minunată sală, reconstruită de nemți în anii '80 ai secolului al XX-lea, după originalul inaugurat în 1821, dar distrus în război, și refăcut cu un remarcabil respect pentru construcția originală.

Pe de altă parte, a fost ziua lui George Enescu, s-a cîntat *Rapsodia a II-a*, s-a cîntat muzică romantică – minunat Daniel Goți în *Concertul pentru pian și orchestră* de Ceikovski –, plini de pasiune muzicienii din Romanian Sinfonietta, sub bagheta lui Horia Andreescu, în *Simfonia a VIII-a* de Dvořák, dar ceea ce cred că nu va uita nimeni dintre cei prezenți este atmosfera cu totul specială care s-a creat în seara cu semnătură românească de la Young Euro Classic, festival desfășurat între 6 și 23 august la Konzerthaus Berlin.

Pînă la urmă, sensul existenței unui concert, a unui act artistic este acela de a oferi bucurie și emoție celor aflați în sală – iar în cazul acestui concert, ele au existat din plin.